

מסורת הש"ס

מוסר. שאין מתכוין לכך: גחלת של מלך
של צהרל דלף שייך כזבי צהבי מדאור
דאיכא נוקא לרבים לא גזרו על השב
דאורייתא היא וחייב סקילה: אפילו ש
מלאכה שאינה זריכה לגופה פטור
מזה וזה רדנו אנו ארבע לגופה

חוץ מעשוי פחמני או מהבהשי
 פתילי: הלך. כיון לאמרת לא
 גורו צבות דרביי מחבת במקום
 מוקף דרביי: קוץ צרשום הרבים
 מוליכו פחות פחות מד' אמות. עד
 שיטלקנו לצידי רשות הרבים לאיסורא
 דרבנן הוא: ובצרמליה. דלטול
 ידיה דרבנן אפילו טובא. יעביירו
 דקצירה אהת: גבר לטוח זון.
 עסקר תמאה חמר ואין התמין
 מרמיחין את האונן אלא מפשירין:
 ולא זון לטוח חמין. שהתחמיים
 מרמיחים את העליונים דתמאה
 גבר: צבום. לשמיה קצבי להו
 ולא נחא ליה שיחומי הרבה ועוד
 דכלי שני האר: אסור. אפילו חמין
 לטוח זון: ספל הרי הוא רחמנטי.
 ואף על גב דכלי שני הוא הואיל
 ולא לשמיה אלא לרמייה אסירי

מוסף תוספות

חמין לתוך זון אסור לא משכחת
 חמין שהזמנו ואפילו מע"ש שלא
 יהיו צריכין להפגי רחיצתן ואם כן
 לא ירחוק אפילו פניו ידיו ורגליו
 בחמין: מי סברה ר' שמעון אפיא
 קאי. דלא שרי מ"ק אלא חמין לתוך
 חמין: ואם איתא: חמין אף חמין
 לתוך זון: אישא אסור לא שמייה
 וזון לתוך חמין דקשרו ב"ה קאסר:
 מרתני' שהעניין. מן האור:
 מרוסחין. בין ההמשות: לא יסו
 לפסוק פנליו. משתחך דכלי ראשון
 כל זמן שרתח מנשל:
 אבל

אדם קיתון של מים לתוך ספ
חמין: מתני' ^סהאילפס והכ

נמי הא מבצל כדי קליפה כמו שאפס
 שדרך ליתן המועט במרובה^א ולכן אין
 שהחמין של מטה מרובין ומתעריץ
 שני ולא היו כהוא אמבטי לעיל^ב
 ראשון אמאי אינו כאמבטי ודכוותיה
 שהוא לשמה דומיא דכוס ומנדקט אמ
 ואילא למיבד הכהוא אותן חמין כל
 כאמבטי שהוא שני לא יתן לתוכו מיני
 ארישא קא.^ג היינו דוקא למאי דס'
 מנסיא כב"ה דלפילו זון לתוך חמין מו
 דארישא קאי ואסר בזום זון לתוך חמין
 כוותיה וי"ל^ד דרב יוסף לבי' אחא ל
 אינו כאמבטי ואמאי אינטרין מני רבי
 כאמבטי ה"ל דקאי אר"ש בן מנסיא
 לתוך חמין ה"ל דלסור ואפסר האי
 וא"ת דלמרי לעיל (דף מ:) טול בכלי

יג. דלאו אליבא דר"ש בן מנסיא אצטריכא ל' למתני
יז. ואסרי באמבטי. רש"א.

כירה פרק שלישי שבת

מוסר. שאין מתכוין לכך: **גלות** של **מהסתם**. שמשליכין לחוך פסולת» של ברזל דלא שייך כצוי כהני מדאורייתא ומדרבנן אסורה והיכא דאיכא נזקא לרבים לא גזרו על השבות: **אבל** לא של עץ. דאיסורא דאורייתא היא וחייב סקילה: **אפילו** של עץ נמי. דהא לרבי שמעון

ומותר למימרא דשמואל כרבי שמעון סבירא ליה ^א והאמר שמואל *מכבין גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזקו בה רבים אבל לא גחלת של עץ ואי ס"ד סבר לה כרבי שמעון אפילו של עץ גמי ^ב בדבר שאין מתכוין סבר לה כרבי שמעון במלאכה שאינה צריכה לגופה סבר לה כרבי יהודה אמר רבינא ^ג הלכך קוץ ברשות הרבים מולוכו פחות פחות מדר' אמות ובכרמלית אפילו טובא; אבל גותן כו': ת"ר גותן אדם חמין לתוך הצונן ולא הצונן לתוך החמין דברי בית שמאי ובית הלל אומרים בין חמין לתוך הצונן ובין צונן לתוך החמין ומותר ברה"א בכוס אבל באמבטי חמין לתוך הצונן ולא צונן לתוך החמין ורבי שמעון בן מנסיא אוסר אמר רב נחמן הלכה כר"ש בן מנסיא סבר רב יוסף למימר ספל הרי הוא באמבטי א"ל אביי תני ר' חייא ספל אינו באמבטי ולמאי דסליק אדעתא מעיקרא דספל הרי הוא באמבטי ואמר רב נחמן הלכה כרבי שמעון בן מנסיא אלא בשבת דחיצה בחמין ליכא מי סברת רבי שמעון אסיפא קאי ארישא קאי ובית הלל מתירין בין חמין לתוך צונן ובין צונן לתוך החמין ורבי שמעון בן מנסיא אוסר צונן לתוך חמין לימא רבי שמעון בן מנסיא דאמר כר"ש הכי קאמר ^ד לא נחלקו ב"ש וב"ה בדבר זה אמר רב הונא בריה דרב יהושע חזינא ליה לרבא דלא קפיד ^ה אמנא מדתני רבי חייא גותן אדם קיתון של מים לתוך ספל של מים בין חמין לתוך צונן ובין צונן לתוך חמין אמר ליה רב הונא לרב אשי דילמא שאני התם כדמפסק כלי אמר ליה מערה איתמר ^ו מערה של מים בין חמין לתוך צונן בין צונן לתוך יתן שהעבירן מרותחין לא יתן לתוכן תבלין

נמי הא מבשל כדי קליפה כמו שאפרס לקמן בע"ה^א אלא נראה כמו שאומר ר"ת^א דחמין לתוך שדך ליתן המועט במרובה^א ולכן אין מבשלים החמין המועטים כלל לפי שמתערבין בזוגינן המרוב שהחמין של מטה מרובין ומתערבין בהן הזוגינן המועטין ומתשלין: **אב"ל באמבטי ב'.** נ"ל שני ולא הוי כההוא אמבטי דלעיל^א דקדאמר בקשתי להניח פך באמבטי מוקדאמר ספל אינו כלי ראשון אמאי אינו כאמבטי ודכותיה אמבטי הוי כלי שני ועוד דאי באמבטי שהוא כלי ראשון איירי שהוא לשמה דומיא דכוס ומדנקט אמבטי מועט דבכלי שני איירי ואתא לפלוגי בכלי שני שני כוס ואיכא למיגור דההוא אותן חמין כל כך פסור דכלי ראשון הוא וצמחתי נדקט במיחא שהוא כלי באמבטי שהוא שני לא יתן לתוכו מים אלא דמתיני מיירי בשמיחא ומפלגי בין מיחא לכוס: **ב' א"ר"ש א.**^א היינו דוקא למאי דס"ד לרב יוסף מעיקרא^א אבל למאי דמסקי' דספל אינו כאמבטי מנסיא כ"ה^א דלפילו ז' לוחן חמין מותר ואמאי מתיני' דשריא לתוך הכוס אליבא דהלכתא דהלכה כר דארישא קאי ואמר בכוס ז' לוחן חמין^א מאי קמ"ל רב יוסף דספל הרי הוא כאמבטי כוס נמי ה' כוומיה וי"ל^א דרב יוסף לז"ה אתא לאשמעינן דשרו בכוס^א: **ג' ב' ארם קריתין של מים.** וא"ל אינו כאמבטי ואמאי אינטרין נמי רבי חייל למיתני מריוויח וי"ל דהשתא קמ"ל בין חמין לספל אינו כאמבטי ה"א דקאי אר"ש^א בן מנסיא דאמר באמבטי אפי' חמין לוחן ז' ונעליה אפילו דמסר לז' לוחן חמין ה"א דאמר ואפשר הוהא דלעיל היינו דכלי אלא שקילרה ונקט לישא דרב יוסף דאמר וא"ל דלמר לעיל (דף מ:) טול בכלי שני ותן אבל בכלי ראשון לא ע"א דמפסיק מנא וי"ל דה

יג. דלאו אליבא דר"ש בן מנסיא אצטריכא לי' למתניי' ולאוי אליבא דהלכתא קאמר לה. רש"א.
יד. ואסרי באמבטי. רש"א.

מב.

אפילו של עין נמי. ואם תאמר ומאי ס"ד למקשה וכי משום דקבר שמואל כרבי שמעון באין מתכוין יסבור כמותו במלכה שאינו צריך לגופה וי"ל דס"ד למקשה דודאי הא בזה מליא משום דקבר רבי יהודה למלכה שאינו צריך לגופה חייב

נמי החמירו חכמים אבל לרבי שמעון
דפטור עליה מן התורה אף במתכוין
לא חש לאסור מדרבנן כשאין מתכוין
כיוון דמתכוין עמלו ליכא אלא איסורא
דרבנן ומיהו לפי האמת לאו הא בזה
תליא דשמואל פ"ג דבמלאכה שאינה
צריכה לגופה סבר כרבי יהודה דחייב
[מתמיר] בציץ מתכוין ולרבי יהודה נמי
אסור אין מתכוין אפילו בגרירה
דמתכוין עמלו לא אסיר אלא מדרבנן
דלמחר לקמן ובשילהי כל התדיר (יחסי)
דף ט"ז: דלמר שמואל המתנדב
יון מציאו ומזופו ע"ג האשים ופריך
הא קא מבעה ומשני דסבר דרבי
שאיין מתכוין מותר ופריך כי הכא
דאמר שמואל מכדי גחלת של מתכת
אבל לא של עץ והשתא אומר רשב"א
דפריך מכ"ש דכיון דסבר שמואל
דמלאכה שאינה צריכה לגופה חייב
א"כ סבירא ליה נמי בשבת דבר שאין
מתכוין אסור דסבר המקשה דהתם
דזה בזה תליא כמו מקשה דהכא
וכיון דבשבת אסור אין מתכוין כ"ש
בעלמא אף הקשה דמשמע דאי הוי
סבר שמואל מלאכה שאינה צריכה לו
פטור עליה הוה אמי שפיר ואמאי והא
מלאכה שאינה צריכה לגופה בשאר
איסורים דלאו שבת חייב עליה וכיון
דסבירא ליה דזה בזה תליא א"כ אמאי
קאמר התם דבר שאין מתכוין מותר:
נחיתא אדם חמירי דתיר צונן. (א"א)

רבי יהושע חזינא ליה
גמא מרתני רבי חייא
לתוך ספל של מים
צונן לתוך חמין אמר
וי דילמא שאני התם
במעררה איתמר במעררה
צונן בין צונן לתוך
לא יתן לתוכן תבלין
אבל

ש' שאומר ר"מ דחמין לתוך זון משמע שהזנונין של מטה מרובים
פי' שמתערבין בזנונין המרובין ומתבטל חמימותן ולא זון לתוך חמין
: **אבר באמצעי ב'** נראה דהאי אמצעי איירי כגון שהוא כלי
כענין מדקאמר ספל אינו כאמצעי והאי ספל ע"כ כלי שני דאי כלי
זנוני שיהא כלי ראשון איירי לא הוה ליה למינקט אמצעי אלא מיחס
זנו' לפלוגי בכל שני זין כוס שהוא לשמה לאמצעי לפי חמין הרבה
זנו' דקנט צכלי שהוא ראשון לא ימן לתוכו מים הוה מני' למימר
ש' פלגי זין מיחס לכוס: **מי סברת ר"מ בן מנסיא אסיפא קאי**
דמסק' דספל אינו כאמצעי קאי' אסיפא זכוס וסבר שפיר ר"ש בן
ס' אליבא דהלכתא דהלכה כר"ש בן מנסיא^א וא"מ למאי דסלקא דעתך
דרי' הוא כאמצעי כוס נמי הרי הוא כאמצעי לר"ש בן מנסיא דהלכתא
אדרם קיתון של מים וא"מ ואמאי לא מייית צרייתא לעילי דספל
תא קמ"ל זין חמין לתוך זון זין זון לתוך חמין דהוא דספל אינו
זון ועליה קאמר דספל אינו כאמצעי ושני חמין לתוך זון אבל זון
זין ונקט לישנא דרבי יוסף דמייית עלה: **שאיני היתם דמפסיק ברי'**
ג'ג' דמפסיק מנא וי"ל דהתם צכלי ראשון והכא צכלי שני שאני:

שאסור לתת בתוכו צונן מועטין בהיות חמין בו כדי שיחמו אלא מרובין כדי להפשירן], כי המיחו ואמבטי וכוס שמתחממין בכלי אחד ומעריז בתור הללו לפיכך מותר שנמצאו כלי ש

(א) עי' ביאור דברי רבינו ז"ל בחידושי הרשב"א ז"ל ד

עין משפט
נר מצוה

לָא אַ ב מיי פֿאַ מהל'
שבת הלכה ז ופי"ב
הלכה ז טוש"ע אורי"ם
שלד סעיף כז:
לד ג מיי ש פֿאַ הל' ז
טוש"ע אורי"ם ס' שח
סעיף יח:
לח ד ה מיי פֿכ"ב מהל'
שבת הלכה ו טוש"ע
אורי"ם סימן שיח סעיף יב:
לו ו מיי שח טור שו"ע שם
סעיף ט:

תום' ישנים

(א) עוד נוכל לומר דחמין
למך זון דוקא ב"ש שרי
ב"ש אבל בכלי ראשון אסור
אטו זון למך חמין:

רבינו חננאל

[illegible]

שאסור לתת בתוכו צונן מועטין בהיות חמין בו כדי שיחמו אלא מרובין כדי להפשיטין]]¹, כי הימים הוא עצמו מייחס, אבל ספ' מאמכטין וכו' שמתחממין בכלי אחד ומעריז בתור הללו לפיכך מותר שנמצאו כלי שני. והיחיד כלי שני מותר.

(א) ע"י ביאור דברי רבינו ו"ל בחידושי הרשב"א ו"ל ד"ה גחלת של מחכות ע"ש היטב.